

Абонаментъ:

Годишно 50 бр. 4 л.

1/2 год. 25 бр. 2 л.

За странство... 6 л.

Единъ брой 5 стот.

ПРОЖЕКТОРЪ

Общественъ вѣстникъ. — Органъ на правдата.



„Царство, въ което ралата сж свѣтливи, а сабитѣ рѣждиви, и народа и царя сж щастливи“...

Редакторъ-Ступахикъ:

Цв. Караивановъ

Адресъ:

в. „Прожекторъ“

Плѣвень.

„Свѣтлината е носителка на: Просвѣта, Знание, и Прогресъ, гдѣто тя владѣе, мрака нѣматъ“

Плѣв. Спест. Акц. Земледѣлческо Д-во „НИВА“.

ПОКАНА.

№ 1.

Управителний съвѣтъ на дружеството, поканва Г. Г. акционеритѣ, на общо годишно събрание, на 20-й юлий т. г. въ 9 часа прѣдъ обѣдъ, въ дружественото помѣщение, за разгледванието на слѣдующитѣ въпроси:

1. Равносмѣтката и отчета, за положението на дружеството и капиталъ му, прѣзъ 1912 и 1913 години, както и доклада на провѣрителния съвѣтъ, по тия смѣтки;

2. За прѣкрятыванието на дружеството, по истичането на срока за сжществуването му, и по неудобрѣние на взетото за цѣльта рѣшение, въ общото събрание, прѣзъ 1912 година, както и за избиране на ликвидатори.

Акционеритѣ трѣбва да депозиратъ акциитѣ си, за правоучастие въ събранието, въ касата на дружеството, поне два дена прѣди денѣтъ на събранието (чл. 37 отъ устава) срѣщу които ще имъ се издаватъ писменни удостовѣрения за количеството на тѣзи депозирани акции и гласовѣтъ, които ще иматъ въ събранието.

Ако събранието не се състои на 20-й юлий т. г. по недепозирание на потребното количество акции, то ще се отложи за 30-й юлий с. г. когато ще се счита за законно, каквото и да било числото на присжтствующитѣ акционери и акциитѣ, които тѣ прѣдставляватъ.

Плѣвень, 25-й юний 1914 година.

Отъ Управителний съвѣтъ.

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ.

ВЪ СКЛАДА

на

Юр. Джумалиевъ

София, улица Пиротска № 108.

се продаватъ брашна до № 0000.

10—10

МОМЧЕ 18 ГОДИШНО

здро, скромно, отъ почетно сѣмейство, съ красивъ почеркъ, търси работа било въ нѣкоя редакция, кантора, или кждѣто и да е изъ Царството съ прилично възнаграждение.

Адресъ: Книговѣзница

Илия Г. Пановъ за Ф.

2—5 Разградъ.

Продаватъ се

съ износна цѣна 1) една въхта каруца, за единъ конь, 2) една възелница за вино около 140 ведра, 3) една каца за пращина, около 20 казани, съвършенно здрави. Желаящитѣ да ги купятъ, или едно отъ тритѣ парчета, да се отнесатъ въ „Бюро Караивановъ“ — Плѣвень.

1—5

Търсятъ се

момчета за распродаване изъ града на разни сладки — солени. Сжщо се търсятъ момчета за распродаване на разни печатни произведения изъ града. Споразумение въ вѣст. агенция „Прожекторъ“ — бюро Караивановъ, Плѣвень.

Бюро Караивановъ

за Прѣдставителство Търговия и Посрѣдничество.

гр. Плѣвень.

ул. Александровска № 316.

Сигналатъ се даде.

Удари вече първия частъ на великата борба, която започва за тържеството на правата и свободата въ тая страна; днесъ се вдига завѣсата на първото дѣйствие отъ сждбоносната драма, която започва да прѣживѣва държавата ни; днесъ народа прави първата крачка въ трудния, но славенъ походъ за да спаси отечеството и възстанови пълната демокрация въ България.

Дълбокия, непримиримъ конфликтъ, който сжществува въ нашата родина, конфликтъ между управническата система и волята на народа да настѣпя другъ редъ въ държавата, не може ше иначе да се разрѣши, освѣнъ съ борба и то борба жестока и на улицата, защото, колкото и да е многобройна опозицията въ оградата на Народното събрание, сѣ правителството има възможность да своеволничи; а сега, когато се почувствува силния, желѣзенъ юмрукъ на народа — тогава и властници, и отговорни и неотговорни ще се покорятъ.

Нагрупанитѣ въ душата на народа, прѣзъ врѣме на войната, умраза и жажда за мжстъ не можаха за дълго да стоятъ потаени, тѣ трѣбваше да избухнатъ. да се проявятъ на вънъ. Извършеното велико прѣстѣпление, което намѣри своя зловещъ край въ позорнитѣ два мирни договора, сключени въ Букурещъ и въ Цариградъ, трѣбва да получатъ своето възмездие. — Фаталнитѣ ония личности, явни или скрити въ сѣнката на монархизма, ще трѣбва да понесатъ удара на историята и прѣзрението.

Сто хиляди български синове, паднали по кървавитѣ тракийски и македонски бойни полета, викатъ за отмжщение, защото тѣ загинаха за една лична, чужда тѣмъ,

прищѣвка, за единъ коваренъ и алченъ разчотъ.

Цѣлия народъ сега ще посочи самъ и ясно на ония, които убиха неговитѣ идеали, които разкъсаха България, а сега я залагатъ на чужденцитѣ — нѣмцитѣ.

И борбата, вземайки поводъ и за основа заема, прѣдателския и разорителенъ заемъ, ще трѣбва да се разшири, ще трѣбва да се насочи срѣщу всички неджзи, които прояждатъ нашия държавенъ организъмъ, срѣщу всички ония, отъ най-малкия до най-големия, които доведоха съзнателно или не, катастрофата на България и за възтържествуването въ тая страна на пълното народо-властие.

Правителството, или ще се опита да спрѣ движението, или ще се помжчи да го прѣнебрѣгне. Ала и въ двата случая то ще бжде принудено да свие знамето си и да си върви, да си върви, като отнесе съ себе си въ забвението не само „либерализма“ си, но и самата досегашна система на управление у насъ.

Надига се народната вълна, чува се приближаващия плясакъ на бунтуващия океанъ; бурята иде и носи съ себе си обновлението на България.

Народитѣ, при своето възраждане и своето възшествие къмъ нова правда и повече свобода, къмъ повече свѣтлина и повече щастие, единъ пжтъ знаятъ — пжтя на бурнитѣ, стихийни борби.

Въ тая страна започватъ тия борби — тѣ ще се прѣобърнатъ на гигантски бичъ Божий и ще пометатъ отъ лицето на Родината всички прѣстѣпници и всички угнетители, и, тогава ще изгрѣе свещенния денъ на истинското величие на България.

Въ свѣтлото бждаще на народа, се не съмня

ваме ни най-малко, защото то е ясно, и се онява отъ денъ на денъ отъ похватитѣ на нашия вече едногодишни „отечествоспасители“, които прѣдъ нищо се не сѣратъ и искатъ кутъ-какутъ да хвърлятъ българския народъ въ водитѣ на немцизма, на които цѣльта прѣди всичко е да ни завладѣятъ икономически, а по-послѣ и политически. Ще се удаде ли българския народъ на тия стремления и въскелени желания, на тѣ кои народни извѣргъ е въпросъ. Ний сме напълно увѣрени че българския народъ, ще застане като гранитна скала и съ повсѣмѣстни митинги и протести, ще накерне днешнитѣ ръководители на сждбинитѣ му да реагиратъ и прѣстанатъ да прѣдательствуватъ съ интереситѣ на родината ни. Близкото бждаще ще покаже всичко и ний вѣрваме че то ще оясни глѣта на всѣкого. Нека българския народъ бжде биденъ и часъ по скоро застане на поста си, защото народнитѣ прѣдатели бързатъ съ всичко и се стрѣматъ да му не дадѣтъ възможность да се опомни, за да потърси правата си, които тѣй нахално и прѣстѣпно сега зятъ, отъ хора, заинтересовани. България имъ още жизнени сокове, за да се бори съ своитѣ вѣтрѣшни врагове и прѣдатели, които ще трѣбватъ да прѣклонятъ вратъ прѣдъ желанията и интереситѣ на негово външно величество — народа.

Флоро.

Люби ме, о любезна.

Люби ме, о любезна,
Тѣй както по-прѣди,
И тозъ разваленъ
Зѣлъ свѣтъ не слушай ти.

А слушай срдчицето,
Въ гърдитъ ти що бий:
То истината само
На тебе ще открий.

Разградъ.

Дааре.

Търговци даватъ рекламитѣ си въ в-къ „Прожекторъ“ единствений най-распространенъ мѣстѣнъ вѣстникъ.

Рекламирай да печелишъ.

Монархизма и либералитѣ.

Прѣди една година либералнитѣ шефове изпратиха забѣлжителното писмо до царя, съ което му прѣдлагаха политиката на тѣсно сближение съ Австрия, респективно тройния съюзъ, за най изгодна на България, цѣляща запазване на величието ѝ. До този моментъ българскиятъ монархизмъ търсеше причини и прѣдатели отъ страна на българския народъ за да разруши балканския съюзъ, да хлъзне Русия — да махне гранитната стѣна за нѣмските инспирации на Балканитѣ. Либералнитѣ шефове съ това си писмо му станаха съюзници. Срѣщу цѣната на властта, тѣ му помогнаха да впише въ българската история деньтъ 16-и юни — разгрома на България. За да се хвърли пепелъ въ очитѣ на народа той направи опитъ за съставяне на общо партиен кабинетъ, обаче либералитѣ отказаха да влезатъ, защото знаеха, че това е само машинация и че властта ще я иматъ сами. Тѣ вземаха властта и поведоха „спасителната“ за България нѣмска политика, която ги докара до подписването на позорнитѣ Букурещки и Цариградски договори. Слѣдъ като подчиниха България политически на нѣмцитѣ, тѣ сключиха прѣдателски заемъ въ Берлинъ и Виена, съ който подчиняватъ и икономически Бълга-

рия. Имаше наивници, които помислиха, че монарха, покровителя на либералнитѣ бандити, въ дванадесетия часъ ще трепне прѣдъ на родното негодувание и протеста на цѣлата опозиция въ народното събрание и нѣма да сложи подписа си подъ единъ договоръ, който заробва икономически България. Но послѣдователенъ на себе си съ указъ № 13 отъ 4 юли, той узакони единъ безуменъ актъ на либералната концентрация. Опозицията прѣнесе борбата противъ правителството и монархизма между народа, нѣма да се спре прѣдъ шайки и насилията отъ страна на правителството, а напротивъ тя ще я води съ по-голяма енергия. Нека правителството си служи съ терора отъ горѣ, съ това то приближава часа, когато демократията ще си послужи съ силата отъ долу. За този тържественъ часъ, нека всички демократични сили бждатъ сплотени, за да можатъ съ единъ замахъ да пометатъ разкапалия се монархизмъ и народнитѣ прѣдатели, които го крѣпятъ. Надъ гроба на монархична България да създадѣтъ Демократично-республиканска, която ще бжде гаранция за прогреса, щастieto и величието на измжваната отъ монархизма 38 години България.

Цв. Христозъ.

Злободневка.

Хришото що помѣта,
Кой не я познава,
Която люби сал' гърчета
По зелената морава.

Любила тя още офицери
Е тамъ горе на баира,
Единъ погледъ кат' измѣри
При тѣхъ се тя намира.

Скоро изглѣжда да отиде въ шантана
Та да може съ всѣкиго да се люби,
Катъ извѣстната Анна,
И да може всѣкиго да скуби.

Станимака.

Svat.

Соня.

.... Наистина, скромно момиче бѣше Соня. Когато вървеше изъ улицитѣ, погледаше минувачитѣ съ страхъ и срамежливостъ и си навеждаше главата когато нѣкой я закачеше. Много ученици я задирваха, но тя даже и не имъ обръщаше внимание. Всички я познаваха и често я сочеха съ прѣстъ, като казваха:

— Ето едно скромно момиче и блазѣ на майка му, че чува само хвалби за дѣщеря си...

Въ цѣлото училище, Соня бѣше най прилѣжната ученичка и приличаше на една трудолюбива пчелица.

Никога тя не отиваше на училище съ ненаучени уроци затова и всичкитѣ и учителки и другарки я обичаха

Всичко това не отиде за дълго врѣме така. Соня порастна и започна да мисли за други работи. Тя искаше да си намѣри обожателъ, който и не закѣснѣ да се яви. Той бѣше седмодокласенъ ученикъ и се казваше Филю.

И тѣй Филю стана притежателъ на Сониното сърдце... Днитѣ течеха неусѣтно. Тѣ бѣха щастливи, но не за дълго. Бащата на Соня биде прѣмѣстенъ въ другъ градъ, гдѣто трѣбваше и тя да отиде. А за Филю бѣше невъзможно да я послѣдва, защото обстоятелствата, при които се намираше не му позволяваха това.

Най-послѣ деня на раздѣлата дойде. День, който бѣше за тѣхъ най-нѣщастния въ годината. Плачъ, ридания и закѣване въ любовъ....

Мина се година отъ тогава. Соня бѣше забравила вече Филю. Тя имаше много обожатели, които ѝ купуваха шапки, рокли, пантофки и други накити, но тя бѣше вече „изключена“...

— Да, изключена но „свободна“ си казваше Соня. Какво щастие е да бжде човѣкъ „свободенъ“?

Започна тя да се влюбва въ всѣки младежъ. Научи се

пѣкъ и какъ да се докарва, да се усмихва на мжжетѣ и само съ единъ погледъ да имъ даде да разбератъ, че не е никакъ мжчно да я иматъ.

Напослѣдъкъ Соня се влюби въ единъ учителъ, който ѝ обѣщаваше че ще я вземе за жена. Това бѣше голѣмо щастие за нея, обаче единъ день тя се почувствува не-праздна. Щомъ усѣти каква

е работата, учителя избѣга за да махне отговорността отъ себе си... Дълго Соня плака и си скуба коситѣ на миналото не се връща...

Днесъ всѣки може да я види въ парка когато се разхожда, но не сама, а хванала за ръка едно красиво и чернооко дѣте...

Качъ.

Любезната ми мина край мене...

Любезната ми мина край мене...

Катъ минаваше, не ме погледна тя —

Животътъ ми отиде съ нея заедно,

Душата ми слѣдъ нея отлѣтя!...

Разградъ.

Цааре.

Завѣщание на *

(при напушанieto ѝ, града ни).

Кога на вѣки изчезна азъ — далечъ...

Отъ шумний свѣтъ; кога послѣднитѣ стѣнания
Затихнатъ, — и гробѣтъ ми в' трѣва се изгуби вече
Спомни си... добро дѣте! за нашитѣ мечтания

Спомни си — днитѣ прѣкарани в' наслада

Спомни си всичко и... — ела!

На самотний гробъ, и в' вечерната прохлада —

Пролей в' покой — сълзица баръ — една

А склопя ли очи — далечъ отъ родний кѣтъ

Дѣ кръстѣтъ ми не ще цалуващъ ти...

Тогазъ в' молитви и спомени, некъ днитѣ ти текѣтъ

И зърнешъ ли ти птичка — високо — да лети

В' посока къмъ страната, дѣ смъртта съмъ се вѣнчалъ
О поздравъ!... и въздишка по ней ми изпрати.

Ломъ.

Lorians.

На *

Пламна зората, пурпурно — свѣтлива

Съ дивенъ блѣсъкъ всичкото залѣ,

А мойта нимфа далече снѣлива

Я слѣнцето съ жаркитѣ лѣчи обле...

Погали слѣнце, нейнитѣ златисти рѣсници заради менъ

И синишъ омайни весели зорници,

Защото съмъ отъ нея отдѣленъ!...

Ломъ.

Ажуръ.

ПОДЛИСТНИКЪ.

В. Т. Велчевъ.

Цѣлата истина по погрома и новитѣ опасности за България.

„Смиритесь, гордые!
Поработайте, праздные!“

(Продължение отъ бр. 19).

Ролята на Русия.

Основнитѣ начала, отъ които нашето правителство трѣбва да се ръководи, когато удари часътъ за окончателнитѣ рѣшения, сж посочени, както отъ нашето минало, тѣй и отъ необходимостта за комбинирането му съ условията на сегашната политика. Вѣрни на на-

шето съществуващо съюзничество съ други велики сили и увѣрени въ поддржката на нашитѣ приятели и съюзници, невидяме, отъ наша страна, никаква полза отъ противопоставянето едни срѣщу други групировкитѣ на силитѣ. Всички правителства, които биха изоставили почвата на задружно разглеждане основнитѣ въпроси въ сегашното политическо положение и които биха изтъкнали своитѣ прѣки — и като такива второстепенни интереси, биха поели тежка морална отговорностъ за евентуалната възможностъ на международни усложнения...

Нѣколко дена слѣдъ това, на 8 декември сжщата година, френскиятъ министъръ на външнитѣ работи Пуанкаре направи отъ своя страна слѣдното изявление прѣдъ камарата: „Нашата тради-

върху началото за запазване цѣлостта на отоманската империя въ Европа и Азия; но прѣдвидъ искането на младитѣ и прѣдприемчиви народи, грѣшкитѣ на турското правителство и слабитѣ страни на берлинския договоръ, една промѣна въ тази наша политика става неизбежна.... Смятаме за елементаренъ нашъ дългъ да дадемъ на съюзницата си Русия доказателство за дѣйствително приятелство....“

Смисълътъ на тия изявления бѣше ясенъ. Русия обяви своето рѣшение да не допусне намѣсата въ балканската война на коя и да е държава отъ вънъ съ цѣлъ да лиши побѣдителитѣ отъ плодовѣтъ на тѣхнитѣ побѣди. Франция, отъ съюзнишката солидарностъ, заяви, че ще върви по тоя въпросъ съ Русия. И охотата на ония, които искаха да спънатъ

успѣхитѣ на балканскитѣ съюзници, се прѣсече. Конференцията се събра въ Лондонъ и взе рѣшение за ненамѣсване и незаинтересованостъ на силитѣ въ балканската война.

По-късно, когато цѣлата бѣше постигната, руското правителство открито каза какво е прѣслѣдвало отъ самото начало на войната, съ своето комюнике отъ 30 мартъ 1913 год., издадено въ отговоръ на обвиненията отправени противъ него въ частъ отъ славянския печатъ поради солидаризирането му съ Австрия за изгонване черногорцитѣ отъ Шкодра. Ето какво четемъ въ това комюнике: „Обезпечаването, до колкото е възможно, за побѣдителитѣ резултатитѣ отъ тѣхнитѣ побѣди бѣше главната цѣлъ, която руското правителство си прѣдначерта тутакси, щомъ захванаха да се уясняватъ

успѣхитѣ на съюзницитѣ, иначе казано, трѣбваше да се създадѣтъ, прѣди всичко, условия, при които да бжде възможно локализирането на балканската война. Съ трудни и сложни прѣговори, тая задача биде осществена. Само благодарение ненамѣсването на други държави балканскитѣ господства можаха безпрѣпятствено да постигнатъ такива успѣхи, които може и тѣмъ самитѣ да сж се стрували малко вѣроятни до започването на военитѣ дѣйствия. Трѣбва да си дадемъ смятка за цѣлата сложностъ на международното положение и за стѣлкновениято между противорѣчивитѣ интереси за да можемъ оцѣни правилно значението и размѣритѣ на услугата оказана въ туй отношение отъ Русия на балканскитѣ държави“...

Услугитѣ на Русия не се изчерпватъ съ тия диплома-

ХРОЖИКА.

— Настоятелъ на вѣстника ни за г. Варна е г. Асѣнъ Великовъ, къмъ когото нека се обръщатъ интересующитѣ се.

— Въ бр. 19, стр. 3 кол. 4 въ кореспонденцията отъ Е.-Джумая е станала грѣшка, вмѣсто да се каже *разводникъ* е казано *развратникъ*. Молимъ извинение за тая неволна печатна грѣшка.

— Проливнитѣ дъждове направиха голѣми пакости, почти изъ цѣла България, като унищожиха почти всички сейдби, овощия и др. Лозята съвършено се изгубиха и нѣма вече никаква надѣжда да се вземе нѣщо отъ тѣхъ. Приижданието на рѣкитѣ е извънредно голѣмо на всѣкъдѣ, и нашата градска рѣка извънредно бѣ придошла и отвлече почти всички слаби мостове. Желателно е кметството да вземе по бързи мѣрки да се направятъ мостовѣтѣ, защото съобщението между двѣтѣ части на града става само между 2—3 останали здрави моста, което е доста трудно.

— Тегления на класната лотария. При тегленията на IV класъ, XV лотария, станали въ салона на „Славянската бесѣда“ въ София, на 2 и 3 того, при надзора на Нотариуса и комисия отъ Софийската община, сж изтеглени 2000 печалби, отъ които безъ наша отговорностъ, съобщаваме само слѣдующитѣ:

Прѣмия отъ лв. зл. 70000 и лв. зл. 300 на № 569, прѣмия отъ лв. зл. 20000 на № 36274; прѣмия отъ лв. зл. 10000 на № 38977; прѣмия отъ лв. зл. 5000 на № 26140; прѣмия отъ лв. зл. 3000 на № 5903; прѣмия отъ лв. зл. 2000 на № 4023 и 41243; прѣмия отъ лв. зл. 1000 на № 20835, 35255 и 46765.

Провѣрка на горното може да се направи чрѣзъ официалнитѣ тиражни листа, каквито всѣки колекторъ изпраща при поискване.

За знание. Съобщаваме за свѣдение на играчитѣ на Софийската Градска Класна Лотария, гарантирана отъ Царство България, че тѣ трѣбва да подновятъ лозовѣтѣ си за V класъ на текущата XV лотария найкъсно до 17 т. м., като се отнесатъ за тая цѣль къмъ колектора или подколлектора, който имъ ги е доставилъ за прѣдшествуващитѣ класи.

Това съгласно § 5 отъ плана на Софийската Градска Класна лотария.

Цѣлувка.

Овчарка любѣхъ млада,
Изгнивахъ и горѣхъ
За нея отъ наслада:
На десетъ години бѣхъ.

Сѣдѣхме на трѣвата;
Казахъ съ задѣханъ гласъ:
Купиѣ ми душата,
За тебе лудъ съмъ азъ.

Сграби ме съ все сили,
Цуна ме съ пламъкъ горещъ
И рече: младъ си, мили,
За мжки, за копнежъ.

Порастнахъ, безъ стѣснение
Тя въ други се влюби;
Цѣлувката ѣ мене
До днеска мѣ гори.

Разградъ. Дааре.

Намѣрени любовни писма.

Идеална ми дружке.

Съ това си писъмце ида да ти извѣстя и прѣдложамъ моето искрено желание, а именно взаимно идеалната и гореща наша любовъ. (Бре, че много на дълбоко сте я ударили, навѣрно щомъ прочете тя това сжщеврѣменно ще те залюби). Вие запалихте въ моето сърдце, неизпитаното до сега ново чувство „любовта“. (Абе младо хлапе Разградъ не е за хора, които лесно се запалватъ защото пожарната команда не е добръ уредена. Желателно е да отидешъ въ село

и тамъ тейко ти да ти угаси огъня съ нѣкоя късия). Това ново чувство стана за мене източникъ на неизпитани до сега мжчителни тегла и бѣлнувания. Казвамъ че любовта — това чувство, което изпитвамъ сега би било божествено, но днесъ, когато се намирамъ въ незнание

Отъ Васъ зависи моя животъ — да „любя“ и да бѣда „любенъ“ — или да ме оставите безотраднo да страда. Кажете „любя те“ и азъ ще блаженствувамъ; ако кажете „не“ ще страда въчно. Моля Ви се, дайте ми за минутка свѣждане: (ами чепарата къския нещешъ ли), бждете изцѣлителка на ранитѣ, (охо, да бжде изцѣлителка на ранитѣ ти. До колкото я познаваме, нея много я страхъ отъ рани,

а пакъ ти я карашъ рани да ти цѣри), на моето разпокъсано сърдце.

Оставамъ въ очакване за радостенъ отговоръ М. Н., прѣстрастно любящия те отъ дълбочинаата на своята душа. (Дълбока тайна, а именно: Митю Наневъ).

Разградъ.

Многообичний ми М-ко, какъ си отъ снощи, добръ ли си? азъ съмъ много добръ само че устата ме болятъ. Тази сутрина станахъ въ 8 часа защото имахъ работа, но довечера ще си легна съ кокошкитѣ, чудесно прѣкарахме снощи нали?

Азъ съмъ много доволенъ но незнай ти? Друго ново нѣма. Приеми искрения ми поздравъ и пакъ цѣлувки.

Твоя М-ка. Провадия.

Прожекторски наблюдения.

изъ царството.

София.

— „Аманъ“ сж рекли околнитѣ отъ двѣтѣ сестри, живущи на улица „Царъ Асѣнъ“ на име Мара и Василка Н-ви. Цѣль денъ скитатъ изъ „Борисовата градина“ и задирятъ младитѣ момчета — ученици и др. и прѣдлагатъ да се запознаятъ.

Б. р. Нѣматъ ли родители тѣзи момичета, та да имъ постѣгнатъ мамоко юздитѣ.

— Прѣдупрѣждаваме госпожицата съ жакетчето (à la tango) да прѣстане да скита изъ уличитѣ съ извѣстия на цѣла София Донъ-Жуанъ — И. П-въ, защото ще бждемъ принудени въ идущия брой да изнесемъ името ѣ, заедно съ нѣкой нейни афери.

Пловдивъ.

— Служащъ единъ въ „Пловдивскитѣ кинематографъ“ „Модеренъ Театръ“, много „волности“ си позволява съ посетителитѣ — госпожи и госпожици. Нѣкой отъ тѣхъ става вече нѣколко

пжти ни се оплакватъ отъ този „изродъ“.

Всичко ще провѣримъ и ще изнесемъ заедно съ името му, въ колонитѣ на вѣстника ни.

Б. Р. Обръщаме вниманието на г-на директора на кинематографа да издири този „нахалникъ“ и му даде заслуженото.

— Всѣка вечеръ до късно прѣзъ нощта градината е пълна съ „любящи се“ двойки, които прикривани отъ ношната тъмнина, въ нѣкой по затѣнено кюшенце, се отдаватъ на „любовни излияния“.

Онази вечеръ, около 11 часа прѣзъ нощта, двама души, които се прѣпоржваха за „дефективи“ уловиха въ градината една „любяща се“ двойка, въ твърдѣ интересно положение. Г-на, който се намираще съ г-цата, прѣбърза да замаже очитѣ имъ съ по нѣколко лева, и слѣдъ това за по-благоразумно намѣри да избѣга,

като остави г-цата? сама въ ржцѣтѣ на двамата „мними“ дефективи. Тя отъ страхъ още не можеше да дойде на себе си и постоянно повтаряше: „Моля Ви се, правете съ менъ кнkvото искате, но на мама нищо не съобщавайте“.

Но прѣдупрѣждаваме я, че и за въ бждаще ако продължава да се впуска въ подобни авантюри, то ние ще бждемъ безмилостни и ще дѣйствуваме както намѣримъ за по-добръ.

Б. Р. Взemi примѣръ слѣдъ всичко това писано и бжди увѣрена, че името ти нѣма вече да краси колонитѣ на вѣстника ни.

— Колко и да се пази отъ „далекогледа“ ни, все пакъ не може да се укрис — ученичката шестокласничка Ек. Р-ва.

Всѣки денъ я виждаме въ кинематографа съ ученика — авантюристъ Н. П., гдѣто вършатъ такива неприлични работи, които не подобаватъ като за единъ ученикъ и ученичка.

Госпожице, прѣстанете вече, че сте станали за смѣхъ на хората и прѣдъ другаркитѣ си. Ако продължавате да водите още такъвъ безплатенъ животъ, то ние ще изнесемъ и други нѣкой „аферичкия изъ вашия животъ“.

При все, че Вие мислите, че никой нищо не знае за вашитѣ похождения, но знайте, че отъ „Прожекторъ“ нищо и никой не може да се укрис.

Ще слѣдимъ и послѣдователно ще изнасяме.

Станимака.

— Нека г. Прѣдседателя на любовчийтѣ, Щерито, да прѣстане да забикаля около кжщата на своятъ другаръ, защото му знаемъ цѣлѣта...

Б. Р. Бре момче, нали знаешъ че тая г-ца С. за която лапашъ мухи е ангажирана? Я си събирай акълчека, че да не испатишъ нѣщо...

— Калиопчето отъ улица „6-й Септемврий“, да прѣстане да закача минувачи

тически постѣпки. За да направи своето застѣпване въштително, тя задържа подъ знамената въ продължение на четири мѣсеца 300,000 войници, които подлежѣха на увольнение, и натовари бюджета си съ нѣколко стотинъ милиона. Единъ руски генералъ ни казваше, при едно неотдавнашно наше пътуване въ Русия, съ каква безропотностъ задържанитѣ вънъ отъ срока войници сж прѣтърпѣли тая тежестъ, когато имъ обяснили, че ги задържатъ, защото може да стане нужда да помогнатъ на своитѣ братя славяни на Балканитѣ.

Специално намъ, въпрѣки неутралитета си, Русия направи неочѣвними материални услуги, безъ които не можехме да изкараме до край войната. Още въ първитѣ дни слѣдъ започване на военнитѣ дѣйствия ние се обрънахме въ Петербургъ за па-

ри и съ една дума получихме 10 милиона рубли (27 милиона лева) съ 5³/₄ на сто, алпари. Тая сума и днесъ не е изплатена. Слѣдъ изтичането на първото шестмѣсечие, по молбата на бившето правителство, тя е била отсрочена съ три мѣсеци. На тоя срокъ прѣзъ юли т. г., по молбата на сегашното правителство, чрѣзъ нашия пълномощенъ министъръ въ Петербургъ г. Бобчевъ, тя е била отсрочена, безъ никакви вноски, за още шест мѣсеци. Знае се въ това врѣме на какви условия Австрия третираше съ насъ да ни даде 30 милиона. Русия ни даде още, безъ да сме платили петъ пари до сега, 190,000 шинелѣ, 80,000 чифта ботуши, 50,000 бердани съ 50 милиона патрони, които извади отъ своитѣ военни складове. Тя ни даде даромъ други 25,000 пушки съ 12 милиона патрони, съ които

въоружихме македонското опълчение. Една подробностъ по това подаване е интересна. Тия оружия сж ни били отпущнати по молбата на нашето славянско благотворително общество до Петербургското такова, което ги е изискало отъ руското военное министерство. Слѣдъ извѣстно врѣме послѣдното е поискало отъ Петербургското славянско общество да се погрижи за изплащането пушкитѣ и патронитѣ. Прѣдседателтъ на обществото, генералъ Паренсовъ, се обвърналъ съ молба до великия князь Николай Николаевичъ, синъ на главнокомандующия прѣзъ врѣме на освободителната война, да ходатайствува прѣдъ царя да се не исквѣтъ отъ България пари за даденитѣ чрѣзъ славянското благотворително общество пушки и муниции. Царътъ написалъ върху рапорта на великия князь слѣд-

ната резолюция: „Да се изплатятъ отъ частната ми каса“. Сумата е възлизала на 3 милиона лева. Прѣзъ януари т. г. нашитѣ желѣзници останаха безъ вжглища и ние рискувахме да видимъ спрѣни желѣзопжтнитѣ ни съобщения. Българското правителство се обвърна пакъ къмъ Русия. Въ онова врѣме въ самата Русия липсваха вжглища вслѣдствие така наречения „вжглиценъ глaдъ“. Такава липса е една голѣма опасностъ за една държава, защото въ случай на внезапни усложнения тя рискува да бждатъ парализирани движенията ѣ. Въпрѣки това, прѣдъ видъ на опасността, нашата армия на Чаталджа и Булаиръ да остане безъ съобщения съ единствената тогава база на своето продоволствие, Деде Агачъ, руското правителство заповѣда на единъ отъ параходитѣ натоварени

съ кардифни вжглища въ Англия на пжтъ за Одеса да стовари вжглищата си (5,000 тона) въ Деде Агачъ за насъ. Тая услуга се смѣта отъ всички за една отъ най-цѣннитѣ, защото безъ нея не само желѣзницитѣ ни въ новитѣ земи щѣха да спратъ, а и защото щѣше да спрѣ голѣмата мелница въ Деде Агачъ, която по онова врѣме единствено продоволствуваше войската. Освѣнъ това, подъ руски флагъ ние прѣкарахме прѣзъ Цариградъ за Деде Агачъ нѣколко паракорди съ храни, а отъ рускитѣ военни складове получихме около единъ милионъ порции консерви, които тоже съ руски паракорди ни бидоха изпратени въ Деде Агачъ.

Горѣприведенитѣ факти сж автентични. Тѣ говорятъ сами.

Слѣдва.

читъ и да не имъ се при-
смива, защото „Прожекторъ“
ще я закачи и ще ѝ се при-
смие саламъ за по-раншнитъ
ѝ афери съ М... и Павлито.
Б. Р. Калиопче, я си на-
лягай парцалитъ, че видъ-
ното въ стария саламъ не е
забравено още; да не ти из-
вадимъ кирливитъ гащички
на мегданя.....

— Г-дата съ кривото око
и бахчаванката отъ „Чай
махла“ да не закачатъ мину-
вачитъ и да не имъ се при-
смиватъ, защото „Прожек-
торъ“ ще имъ се засмѣй по-
вече послѣ.....

Б. Р. Г-дата съ кривото
око да не мърда много, че
ще се види въ колонитъ на
„Прожекторъ“ много мръд-
нати работи, които е вър-
шила съ разни файтонжий
и шефори въ Пловдивъ.
Налягай си парцалитъ, че
ще си ги видишъ саламъ.....

Видинъ.

— Една даскаличка, по-
стояно си прави вечернитъ
разходки изъ градската гра-
дина, придружена отъ едно
очилато даскалче. Бждете
по внимателни защото „Про-
жекторъ“ е около васъ.

— Невѣнка отъ „чифлика“
и Илия отъ „Гази-баиръ“
миналата вечеръ пакъ бѣха
изтъпкали трѣвата въ парка,
но де да видимъ нека додате
пакъ „Прожекторъ“ усили
мръжата на постоветъ си.
Мислимъ че ще хвърчатъ
широки крачоли и тѣсно
шантеклерче.

— Ученичката Еленка, жи-
вѣюща при „Тарабука“, да
не приема гости късничко
вечеръ, защото така нагла-
сихме обектива на „Про-
жектора“ си, че кжщата имъ
да пада подъ него.

Ако не прѣстанете „Про-
жекторъ“ ще се позанимава
и съ нея.

с. Ломецъ (Троянско).

— На 20.III. 1914 година
безжичния телефонъ ни до-
несе слѣдния разговоръ,
който ставаше въ кръчмата
на Ст. Станчевъ, между Цв.
Хр-въ Т-въ отъ Троянъ и
Бойно Лалевъ:

— Цв. Хр. Т-въ: Бойно ела
да се почернимъ по една
сливовица.

— Б. Л-въ: О! прѣкрасно.

— Ц. Хр. Т-въ: Дѣдо Ди-
митръ попа умрѣ. Азъ на
единъ записъ съмъ поржчи-
тель на Г. Станчевъ за
1000 лв., на ти тая разписка
та се подпиши за свидѣтель.
какъ, че азъ дадохъ на дѣда
попа още приживѣ 1000 л.,
па и ти ще се възползовашъ
нѣщо

Б. Л-въ: Тая завратчийска
работа немога извърши, не-
мога ти помогна, дири си
други хора.

Б. Р. Това нека се има
прѣдъ видъ ако се отнесе
работата въ сждъ.

с. Катунецъ (Ловешко).

— Г-цитъ сестри Ст. и Г.
да не си навдигатъ носоветъ
и да не стѣпватъ на широко,
че зере „Прожекторъ“ освѣ-
тлява и най високитъ мѣста
и навсѣкждѣ; сетнѣ да не
стоятъ толкосъ късно вечеръ

прѣдъ кръчмата и да раз-
виватъ любовъ. По малката
съ ученика отъ IV кл. при
Плѣв. гимназия.

Б. Р. Г-ци внимавайте ка-
кво вършите, млади сте! Ба-
ща ви за туй ли се труди
ежедневно за васъ, за да
развивате само любовъ, ами
домакинската ви работа що
сте занимарили, кога мислите
бохчалци да правите за
свадби или мислите да се не
жените, а?....

Дупница.

— Прожекторскитъ лжчи
започнаха да освѣтляватъ и
по нашия край. Много тъмни
работи, отъ день на день
разяждатъ морала и отно-
шенията ни, единъ спрямо
другъ. Прѣстѣпни корени
впуска разврата и по нашия
край, всичко започна да ста-
ва тѣй явно, като всѣка о-
бикновена работа. Безъ всѣ-
ко стѣснение ученици съ
ученички, дами съ офицери,
войници съ слугини и редъ
други плияди се извършватъ

явно, безъ да се взематъ
нѣкой мѣрки отъ когото и
да било за да се ограничи
това зло. Всички сж го ода-
рили на „секий манасана“,
та кадѣ ще му излѣзе края
ще видимъ. Особено уча-
щата се младежъ се е съв-
сѣмъ разгасила, за която
дореда ще ви донесе потре-
сающа явления между от-
дѣлни персони, които наблю-
давахме и видѣхме съ новия
прожекторъ, който ни пра-
тихте да наблюдаваме тъм-
нитъ кюшета на нашата
Дупница.

с. Бобошево (Дупнишко).

— Съвѣтваме А. А. да не
пише любовни писма на мал-
ки момичета, които не зна-
ятъ още що е любовъ, за-
щото съ това става голѣмъ
развратъ. Момче, опичай си
акъла защото втори пѣтъ
ако те забѣлжимъ съ по-
добни работи ще ти изне-
семъ всичкитъ кирливи риз-
ки на пазаръ.

ПОЩА.

Умоляватъ се всички до-
сегашни наши настоятели,
на които сме изпращали
вѣстници, да побързатъ да
си разчистятъ смѣткитъ за
м. Юний, з шото съ своето
си размаиване, ни се доста
бъркатъ въ редовното из-
лизане на любимия имъ
„Прожекторъ“. Нека се има
прѣдъ видъ шото за въ
бждаще, да се не занима-
ваме само съ подканяния,
за да ни знаятъ и хората,
а сами въ края на всѣки
мѣсецъ да се уравниваме,
като събраното за насъ
отъ прѣдѣжба да ни се вна-
си въ пощ. записъ, а не
разпродаденитъ ни броеве
ни се повърнатъ на наши
разноски.

Администрацията.

Провадия. — Г-нъ жела-
ющий да бждешъ кореспон-
дентъ. Явете ни името си по
четливо и по ясно за да Ви
отговоримъ писмено. По от-
ношение вноската на н-ля
побързай защото и насъ не
ни чакатъ.

Г-нъ Желѣзко Яневъ. —
Харманлий. Още има ли да
чакаме? — Писмата съ обе-
щанията ти държимъ, да не
става нужда да ги прѣдста-
вляваме на друго мѣсто. —
Чакаме.

Г-нъ Б. Ножаровъ. — Ста-
нимака. Сжщо и тебъ до
кога ще те чакаме, не стига
ли толкосъ?

Рекламата е душата на
търговията.

ГАУРЕНСКО СЕЛ. ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление.

№ 947.

с. Гаурени 18.VI. 1914 год.

На 18 юли 1914 год., отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ,
въ канцеларията на общинското управление ще се про-
изведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване
на закупувачъ събирането на общинскитъ приходи отъ
кървинната, за врѣме отъ 1. юли 1914 година до 31 де-
кемврий 1914 година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието възлиза
на 10 лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга е
5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11. и 12. отъ закона за общественитъ прѣд-
приятия сж задължителни за конкурентитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки при-
сѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското
управление.

Общински кметъ: **Ив. С. Цочевъ.**
Секретаръ-бирникъ: **К. Ивановъ.**

ГАУРЕНСКО СЕЛ. ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление.

№ 948.

с. Гаурени 18.VI. 1914 год.

На 18 юли 1914 год., отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ,
въ канцеларията на общинското управление ще се про-
изведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване
на закупувачъ събирането на общинскитъ приходи отъ
интизапа, за врѣме отъ 1. юли 1914 година до 31 декем-
врий 1914 година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието възлиза
на 150 лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга
е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11. и 12. отъ закона за общественитъ прѣд-
приятия сж задължителни за конкурентитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки при-
сѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското
управление.

Общински кметъ: **Ив. С. Цочевъ.**
Секретаръ-бирникъ: **К. Ивановъ.**

ГАУРЕНСКО СЕЛ. ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление.

№ 949.

с. Гаурени 18.VI. 1914 год.

На 18 юли 1914 год., отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ,
въ канцеларията на общинското управление ще се про-
изведе публиченъ търгъ съ явна малонадаване, за до-
ставката на канцелярски материяли нужни за общинското
управление, за врѣме отъ 1 юли 1914 до 31 декемврий
сжщата година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието възлиза
на 150 лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга е
5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11. и 12. отъ закона за общественитъ прѣд-
приятия сж задължителни за конкурентитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки при-
сѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското
управление.

Общински кметъ: **Ив. С. Цочевъ.**
Секретаръ бирникъ: **К. Ивановъ.**

Андрѣй Асърджиевъ.

с. Турски-Тръстеникъ.

(Никополско—чрѣзъ Гара Пордимъ).

Прѣдставителство и складъ на земледѣлски,
индустриални,
шевни, плетачни, содолимонадени и др. ма-
шини отъ най-прочутитъ фабрики. — Вър-
шачки парни и бензинови, жетварки най-
лѣки, дарази за влачене вълна, мисиротро-
шачки, прѣскачки за лозя, плугове „Глиганъ“
и „Бехеръ“, вилосипеди най-лѣки и здрави,
триори (цилиндри), веячки, тухларски и циг-
ларски машини и всичкитъ имъ резервни части.

Цѣни и условия най-износни.

Тукъ е и агенцията за Никополска околия на
най-солидното застрахователно Д-во противъ по-
жаръ „Ла Патернелъ“, което поема рискътъ
веднага слѣдъ подписване прѣдложението за на-
правената застраховка, а не чакъ слѣдъ получаване
застрахователната полица, както е при другитъ.

3—5

БЮРО КАРАИВАНОВЪ

Прѣдставителство, търговия и посрѣдничество

Плѣвень, ул. Александрвска № 316.

Извършва слѣдующигъ работи, при най износни
условия и цѣни:

1) Доставява по фабрична цѣна, разни огнеу-
порни желѣзни каси отъ извѣстната фабрика на Г-нъ
Иванъ Бурджевъ — Плѣвень.

2) Доставя сжщо разни Печатарски, Лозарски,
Земледѣлчески и всички други машини заедно съ тѣх-
нитъ принадлежности, и разни видове сѣмена.

3) Приема поржчки за изработване въ най-скоро
врѣме разни печати отъ гума и металъ.

4) Купува и продава акции отъ Банка „Напрѣ-
дъкъ“, дружествата „Сила“ и „Нива“.

5) Ежедневно въ контората се намиратъ за про-
данъ в. „България“ и „Прожекторъ“. Складъ на го-
лѣмо количество хартия, за обвиване на килограмъ.

6) Извършва най-добросѣвѣстно и при най-из-
носни условия разни прѣдставителства и посрѣдни-
чества.

2—10